

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att konkurslagen ändras temporärt. Syftet med propositionen är att göra det lättare för företagen att klara sig igenom den kris som coronaviruset orsakat. Enligt propositionen utgör underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs presumtion om insolvens först om gäldenären inte inom 30 dagar från borgenärens betalningsuppmaning har betalat borgenärens klara och förfallna fordran, när betalningstiden under normala förhållanden är en vecka.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 februari 2021 och gälla till och med den 30 september 2021.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget	3
3 Målsättning	5
4 Förslaget och dess konsekvenser	5
4.1 Förslag	5
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	5
5 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	6
6 Remissvar	6
7 Specialmotivering	7
8 Ikraftträdande och giltighetstid	7
9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	8
LAGFÖRSLAG	10
Lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen	10
BILAGA	12
PARALLELLTEXT	12
Lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen	12

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Statsrådet konstaterade i samverkan med republikens president den 16 mars 2020 att undantagsförhållanden råder i landet på grund av coronavirusläget (covid-19). Statsrådet enades om vissa åtgärder som syftade till att skydda befolkningen och bland annat till att trygga verksamheten i samhället och näringslivet och trygga företagens verksamhetsmöjligheter trots de ekonomiska svårigheter som det rådande coronavirusläget medför.

En av dessa åtgärder var en temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen (120/2004) så att den presumtion om insolvens som grundar sig på underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs avskaffades för tiden 1 maj–31 oktober 2020. Därefter förlängdes den temporära lagens giltighetstid med en ny temporär lag för tiden 1 november 2020–31 januari 2021.

När riksdagen antog lagförslaget om en förlängning av giltighetstiden för den temporära lagen fram till den 31 januari 2021 förutsatte den att regeringen omedelbart utreder och utvärderar på vilka andra sätt man kan underlätta för företag som drabbats av betalningssvårigheter på grund av coronavirusepidemin eller de restriktioner som införts på grund av den än genom att förlänga giltighetstiden för den temporära ändringen av 2 kap. 3 § i konkurslagen efter den 31 januari 2021 och, om dessa andra sätt kräver ändringar i lagstiftningen, förelägger riksdagen de relevanta lagändringarna i god tid så att riksdagen kan behandla förslagen under höstsessionen 2020 (RSv 111/2020 rd).

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid justitieministeriet.

På grund av propositionens brådskande natur har det gjorts undantag från anvisningarna för hörande vid författningsberedning. Det har ordnats en remissbehandling av propositionen med en kortare tidsfrist än vanligt för att riksdagen ska hinna behandla propositionen så att den kan träda i kraft den 1 februari 2021. Beredningsunderlaget till regeringens proposition finns i den offentliga tjänsten [Statsrådets projektportal](#)

2 Nuläge och bedömning av nuläget

För att en gäldenär ska försättas i konkurs krävs det att gäldenären är insolvent. Enligt 2 kap. 1 § 2 mom. i konkurslagen (120/2004) avses med insolvens att gäldenären inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte är endast tillfällig. En gäldenär kan inte försättas i konkurs på grund av tillfällig insolvens.

En gäldenär kan försättas i konkurs antingen på ansökan av gäldenären själv eller på ansökan av borgenären. I 2 kap. 3 § 2 mom. i konkurslagen finns bestämmelser om presumtion om insolvens. En gäldenär ska anses vara insolvent om någon av de presumerande omständigheterna föreligger, om inte något annat visas. Presumptionerna kan således motbevisas.

En gäldenär ska enligt paragrafens 1 mom. anses vara insolvent om gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

I paragrafens 2 mom. finns bestämmelser om presumption om insolvens när borgenären ansöker om att gäldenären ska försättas i konkurs. Om inte annat visas, ska en gäldenär anses vara insolvent när 1) gäldenären har ställt in sina betalningar, 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller 3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringsskyldig för sin rörelse eller sin yrkesutövning och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

Den presumption om insolvens som grundar sig på underlåtenhet att iaktta en sådan betalningsuppmaning med hot om konkurs som avses i 2 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten i konkurslagen avskaffades genom lagen om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen (291/2020) för tiden 1 maj–31 oktober 2020 och därefter genom lag (721/2020) för tiden 1 november 2020–31 januari 2021.

Enligt Statistikcentralens statistik (Finlands officiella statistik (FOS): Konkurser [webbpublikation](#)) ökade antalet konkursansökningar i januari–februari, innan coronaviruspandemin bröt ut, jämfört med motsvarande tidpunkt i fjol, men har minskat sedan mars. Minskningen var kraftig i juni–oktober. Sammanlagt minskade antalet konkursansökningar i januari–oktober med 15,4 procent jämfört med året innan.

Statistikcentralen. Anhängiggjorda konkurser januari–oktober 2019–2020

I normala fall inleds de flesta konkursansökningar av offentliga borgenärer. Enligt Statistikcentralens statistik lämnades ansökan in av Skatteförvaltningen i 42,1 procent, av försäkringsanstalter (huvudsakligen arbetspensionsbolag) i 17 procent, av övriga borgenärer (privaträttsliga borgenärer) i 9,7 procent och av gäldenären själv i 31,2 procent av fallen 2019. Efter att den temporära lagen trätt i kraft har gäldenärernas egna ansökningar relativt sett ökat. Andelen har varierat mellan 36 och 52 procent i maj–september.

Minskningen av antalet konkurser bedöms för det första bero på att Skatteförvaltningen och arbetspensionsbolagen beviljat betalningsarrangemang, att hyresvärdar kommit sina hyresgäster till mötes, att finansiärer beviljat amorteringsfria perioder och att staten satt in stödåtgärder. För det andra är orsaken den temporära ändringen av konkurslagen. En betalningsuppmaning med hot om konkurs är den grund som borgenärerna överlägset mest använder för att ansöka om att gäldenären ska försättas i konkurs. Avskaffandet av denna grund har lett till en avsevärd minskning av antalet konkursansökningar.

De konkursansökningar som lämnats på initiativ av borgenärer under den temporära lagens giltighetstid gäller huvudsakligen fall på vilka den temporära lagen inte tillämpas med stöd av övergångsbestämmelsen. En betalningsuppsmaning med hot om konkurs har då antingen delgetts före den 1 maj 2020, eller också grundar den sig på sådana försummelser av gäldenärens betalningsskyldighet som har förfallit till betalning före den 1 mars 2020.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att efter det att giltighetstiden för den temporära lagen om ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen löpt ut underlätta för företagen genom att ge dem mer betalningstid efter delgivningen av en betalningsuppsmaning med hot om konkurs. På detta sätt får företagen mer tid att organisera sin ekonomi. Genom de gällande temporära bestämmelserna kan man endast fördröja konkurser, inte helt förebygga dem. Om insolvens är av bestående natur är det sannolikt att ett eventuellt större antal företag kommer att försättas i konkurs efter januari. Målet är inte att förhindra detta, utan att säkerställa att andra företags möjligheter att klara av coronaviruspandemin främjas. Den temporära ändringen av konkurslagen är en av de många åtgärder genom vilka regeringen strävar efter att förbättra företagens möjligheter att klara sig igenom krisen och därigenom bevara arbetsplatserna.

4 Förslaget och dess konsekvenser

4.1 Förslag

I propositionen föreslås att underlåtenhet att iaktta en betalningsuppsmaning med hot om konkurs utgör presumtion om insolvens först om gäldenären inte inom 30 dagar från en betalningsuppsmaning med hot om konkurs har betalat borgenärens klara och förfallna fordran. Gäldenärens tid att betala borgenärens fordran förlängs således från en vecka till 30 dagar.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

I de tidigare regeringspropositionerna med förslag till temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen (RP 46/2020 rd och RP 164/2020 rd) har det uppskattats att antalet konkursansökningar kommer att öka kraftigt efter att den temporära lagens giltighetstid löpt ut. Syftet med denna regeringsproposition är att minska ökningen av antalet ansökningar genom att ge gäldenärerna mer betalningstid.

Under normala förhållanden skulle en förlängning av tidsfristen för betalningsuppsmaningen i praktiken inte ändra gäldenärens situation nämnvärt. Borgenären ska göra en konkursansökan inom tre månader från det att tidsfristen för betalningen av skulden har gått ut. Borgenärerna strävar vanligen efter betalningsarrangemang med gäldenären även efter delgivning av betalningsuppsmaningen och betalningstidens utgång, och det är vanligt att konkursansökan lämnas in först närmare utgången av tidsfristen på tre månader.

Försummelse av en betalningsuppsmaning med hot om konkurs har inte kunnat användas som presumtion om insolvens under tiden 1 maj 2020–31 januari 2021. Det kan antas att betalningsuppsmaningar med hot om konkurs delges i mycket god tid innan lagens giltighetstid går ut för att konkursansökan ska kunna anhängiggöras genast i början av februari. När borgenärernas möjlighet att ansöka om konkurs har försvårats under nio månader, väntar borgenärerna nödvändigtvis inte på betalning lika länge som under normala förhållanden. Syftet med propositionen är att garantera gäldenärerna en skälig betalningstid också under dessa omständigheter.

Lagförslaget inverkar inte på något betydande sätt på konkurrensen mellan företag, företagens ytterligare skuldsättning eller konkursboets återkrav och ökar inte heller behovet av att utreda företagets verksamhet.

5 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

a. Ett alternativ är en modell där insolvens till följd av coronaviruspandemin betraktas som tillfällig, såvida inte borgenären visar att företaget var insolvent redan före pandemin. En sådan regleringsmodell skulle dock vara problematisk. För det första kan det i praktiken vara svårt att visa orsaken till insolvens. Även om betalningssvårigheter skulle ha uppstått först efter det att coronaviruspandemin började, kan orsaken till dem vara något annat, till exempel den operativa ledningens sätt att leda företaget. En sådan modell skulle orsaka svåra bevisproblem i domstol och komplicera och förlänga behandlingen av ärenden.

För det andra kan insolvens till följd av coronaviruspandemin vara antingen tillfällig eller permanent. Orsaken till svårigheterna gör inte i sig insolvens tillfällig. En del av företagen led av pandemin och de restriktioner som följde av den endast på våren, en del lider nu på nytt på hösten och en del har lidit av dem sedan våren. Coronaviruspandemin förändrar samhället, och en del av de företag som varit framgångsrika före den blir inte längre solventa ens efter det att pandemin är över. Dessutom är problemet med modellen att det skulle vara svårt för borgenären att exakt visa när gäldenären har blivit insolvent. Pandemin har också dragit ut på tiden, och det finns inte skäl att anse att betalningsförsummelser som varar flera månader är temporära ens i den rådande situationen.

b. Som ett annat alternativ har man bedömt en modell där gäldenären inte anses vara insolvent, om gäldenären visar att förlusten av betalningsförmåga beror på sådana omständigheter utanför rörelsen som gäldenären inte kunnat påverka (såsom coronaviruspandemin) och det är dessutom sannolikt att gäldenärens betalningsförmåga återställs inom skälig tid när dessa omständigheter upphör. Syftet med ett sådant alternativ skulle vara att skydda företag som har möjlighet att förbli livskraftiga efter coronaviruspandemin. Det innebär samma problem med att påvisa orsakssamband och med en utdragen domstolsbehandling som i alternativ *a*. En svaghet i modellen är dessutom att gäldenären bör kunna förutse hur den egna ekonomin utvecklas i en situation där det inte finns någon säker information om hur pandemin framskrider. Det skulle i praktiken vara svårt för gäldenären att lägga fram bevis i ett konkursförfarande.

Om det är möjligt att sanera rörelsen, kan gäldenären dra nytta av företagssaneringen. Anhängiggörandet av en saneringsansökan innebär att gäldenären inte kan försättas i konkurs förrän ett avgörande har meddelats i saneringsärendet. Möjligheten att sanera gäldenärens affärsverksamhet utreds i företagssaneringsförfarandet och först om ansökan avslås kan gäldenären försättas i konkurs om förutsättningarna uppfylls. I lagstiftningen ingår således ett sätt att förhindra konkurser i företag vars solvens kan återställas.

6 Remissvar

Det kom in 15 utlåtanden om utkastet till proposition. Remissvaren stöder i huvudsak propositionen. Godkännandet av propositionen har förordats av arbets- och näringsministeriet, Domstolsverket, konkursombudsmannen, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Garantistiftelsen, Företagarna i Finland rf, Finanssiala ry, Työeläkevakuuttajat TELA-Arbspensionsförsäkrarna TELA ry och biträdande professor Tuomas Hupli. Suomen Perimistoimistojen Liitto ry anser att regleringen går i en mer proportionerlig riktning jämfört med den gällande temporära lagen. Finlands Advokatförbund anser att propositionen är onödig och anser att man bör övergå till att tillämpa normala bestämmelser genast efter det att den nu gällande temporära lagen har

upphört att gälla. Turism- och restaurangförbundet rf anser att propositionen är otillräcklig och anser att giltighetstiden för den gällande temporära lagen bör förlängas ytterligare. Flera andra remissinstanser har å sin sida ansett det viktigt att den nu gällande lagen upphör att gälla den 31 januari 2021 och att giltighetstiden inte längre förlängs.

Enligt utkastet till proposition skulle gäldenärens betalningstid ha förlängts från en vecka till en månad. Helsingfors tingsrätt, Finanstillsynen och Suomen Perimistöimistojen Liitto ry har föreslagit att betalningstiden fastställs i dagar, eftersom en tidsfrist som räknas i dagar är bättre med tanke på informationssystemen och betalningstiden är densamma varje månad under året. Lagförslaget har med anledning av remissvaret ändrats så att betalningstiden är 30 dagar.

Företagarna i Finland rf föreslår att betalningstiden ska vara 60 dagar. Propositionen har inte ändrats i enlighet med förslaget. Presumtionen om insolvens som grundar sig på underlåtenhet att iakttä en betalningsupplmaning med hot om konkurs har vid lagens ikraftträdande inte varit i bruk på nio månader. Under denna tid har det varit svårt för borgenärerna att påvisa gäldenärens insolvens, och det har i praktiken lämnats in få ansökningar utan stödet av presumtioner. Bestämmelserna är tillämpliga på alla gäldenärer och det finns situationer där konkursansökan bör göras relativt snabbt. En sådan situation kan föreligga till exempel när offentligrättsliga förpliktelser inte har betalats under hela den tid som den temporära lagen varit i kraft eller när gäldenärens verksamhet är föremål för utredningsbehov. I 4 § i lagen om indrivning av fordringar (513/1999) förutsätts att borgenärerna förhåller sig ansvarsfullt till betalningsarrangemang. Under rådande omständigheter förväntas borgenärerna i sina åtgärder ta hänsyn till varje gäldenärs situation och vidta lämpliga åtgärder i varje enskilt fall. Den föreslagna betalningstiden på 30 dagar är under dessa omständigheter en balanserad lösning.

De alternativa lösningsmodeller som bedömts i propositionen har inte fått understöd i remissvaren. Några remissinstanser (Helsingfors tingsrätt, Suomen Perimistöimistojen Liitto ry och professor Tuula Linna) har dock kommenterat dem. Propositionen har kompletterats utifrån dessa kommentarer.

7 Specialmotivering

2 kap. Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

3 §. *Presumption om insolvens.* Paragrafens 2 mom. 3 punkt ändras så att underlåtenhet att iakttä en betalningsupplmaning med hot om konkurs utgör presumption om insolvens först om gäldenären inte inom 30 dagar från borgenärens betalningsupplmaning har betalat borgenärens klara och förfallna fordran. Betalningstiden på en vecka förlängs således till 30 dagar.

Med tanke på tillämpningen av bestämmelsen har det ingen betydelse hur lång betalningstid gäldenären har enligt betalningsupplmaningen. En utebliven betalningsupplmaning med hot om konkurs, där betalning begärs inom en vecka, utgör således en presumption om insolvens, om gäldenären inte har betalat borgenärens klara och förfallna fordran inom 30 dagar.

8 Ikraftträdande och giltighetstid

Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 februari 2021 då den föregående temporära lagen upphör att gälla. Lagen ska vara i kraft till och med den 30 september 2021, det vill säga i åtta månader. Syftet med den temporära lagen är att lindra övergången till tillämpning av normala bestämmelser och säkerställa att gäldenärerna har tillräckligt med tid för betalningsarrangemang när underlåtenhet att iakttä en betalningsupplmaning med hot om konkurs skapar en presumption om insolvens efter pausen.

Den andra vågen av coronaviruspandemin har börjat och man har varit tvungen att införa nya restriktioner. För närvarande är det svårt att förutse hur länge pandemin kommer att påverka företagsverksamheten. Den föreslagna lagändringen har störst betydelse genast efter det att den har trätt i kraft, när den presumption om insolvens som grundar sig på försummelse av en presumption om insolvens med hot om konkurs tas i bruk efter pausen. Lagändringens konsekvenser för borgenärens egendomsskydd är små. Lagens behöriga giltighetstid beräknas vara åtta månader.

Lagförslaget innehåller för tydlighetens skull en övergångsbestämmelse som är förenlig med övergångsbestämmelsen i den nu gällande temporära lagen. På konkursansökningar som har anhängiggjorts före ikraftträdandet av den nu föreslagna lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid tidpunkten för anhängiggörandet av konkursansökan. Om konkursansökan har blivit anhängig mellan den 1 maj 2020 och den 31 januari 2021 och den temporära lagen tillämpas på den, utgör underlåtenhet att iaktta en betalningsuppsmaning med hot om konkurs inte heller presumption om insolvens i en situation där ansökan fortfarande är anhängig efter den 31 januari 2021.

Den lag som nu föreslås ska tillämpas på ansökningar som har anhängiggjorts medan den är i kraft också i det fall att ansökan fortfarande är anhängig efter det att lagens giltighetstid löpt ut. Tidpunkten då ärendet anhängiggjordes avgör således vilka bestämmelser som ska tillämpas.

9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Det föreslås att konkurslagen ändras temporärt så att underlåtenhet att iaktta en betalningsuppsmaning med hot om konkurs utgör presumption om insolvens först om gäldenären inte inom 30 dagar från borgenärens betalningsuppsmaning har betalat borgenärens klara och förfallna fordran. Enligt normala bestämmelser uppstår presumptionen efter det att en sådan fordran har varit obetald en vecka. Den temporära lagen ska vara i kraft i åtta månader.

Det huvudsakliga syftet med konkursförfarandet är att trygga borgenärernas förmögenhetsrättigheter vid en gäldenärs insolvens. Borgenärernas rätt att vid behov fullfölja sina rättigheter av förmögenhetsvärde genom tvångsverkställighet omfattas av egendomsskyddet, som föreskrivs i 15 § i grundlagen (t.ex. GrUU 12/2002 rd, s. 2/1).

Bestämmelser som gäller egendomsskyddet, som tryggas i 15 § 1 mom. i grundlagen, ska vara tillräckligt noggrant avgränsade och exakta. Bestämmelserna måste också väga in de olika parternas rättigheter och skyldigheter i rätt proportion till varandra för att inte vara oskäligen för någon part eller grundlöst diskriminera eller gynna någon (GrUU 22/2002 rd, s. 2–3, GrUU 13/2003 rd, s. 2, GrUU 69/2018 rd, s. 2).

När den gällande temporära lagen har upphört att gälla kommer antalet konkursansökningar att öka kraftigt. Syftet med propositionen är att minska ökningen av antalet ansökningar genom att ge gäldenärerna mer betalningstid i en situation där försummelse av en betalningsuppsmaning med hot om konkurs inte har utgjort presumption om insolvens under de nio månader som föregått presumptionen om insolvens. Propositionens konsekvenser för borgenärernas egendomsskydd är små. Lagens giltighetstid är också tidsmässigt begränsad till vad som är nödvändigt under rådande förhållanden.

Lagförslaget kan anses påkallat av ett vägande samhälleligt behov som hänför sig till tryggandet av en fortsatt livskraftig företagsverksamhet. Regleringen har även samband med det allmänna förpliktelse att främja sysselsättningen, som föreskrivs i 18 § 2 mom. i grundlagen (se RP 309/1993 rd, s. 72, GrUU 44/2000 rd, s. 2, GrUU 17/1995 rd, s. 1–2).

Den föreslagna ändringen kan på de grunder som anges ovan i enlighet med grundlagsutskottets krav som helhet anses vara sådan att den inte är oskäligen för borgenärerna.

På de grunder som anges ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i konkurslagen (120/2004) 2 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 664/2019, som följer:

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

3 §

Presumption om insolvens

En gäldenär ska anses vara insolvent om gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

Om inte annat visas, ska en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när

- 1) gäldenären har ställt in sina betalningar,
- 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller
- 3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringsskyldig för sin rörelse eller sin yrkesutövning och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom 30 dagar efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

En gäldenär kan försättas i konkurs med stöd av 2 mom. 3 punkten endast om borgenären ansöker om detta inom tre månader efter att den tidsfrist som nämns i punkten har gått ut och skulden ännu är obetald. Borgenären ska delge gäldenären den betalningsuppläpmaning som avses i punkten bevisligen eller, om det finns förutsättningar enligt 11 kap. 7 § rättegångsbalken, med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i nämnda paragraf. I betalningsuppläpmaningen ska fordrans grund och belopp anges. Dessutom ska gäldenären i betalningsuppläpmaningen upplysas om att borgenären kan yrka att gäldenären försätts i konkurs om skulden inte betalas inom föreskriven tid efter att gäldenären har fått betalningsuppläpmaningen.

Denna lag träder i kraft den 2021 och gäller till och med den 30 september 2021.

På konkursansökningar som blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas den lag som gällde vid den tidpunkt då ansökan blev anhängig. På ansökningar som blivit anhängiga under denna lags giltighetstid och som fortfarande är anhängiga när giltighetstiden går ut tillämpas denna lag också efter utgången av giltighetstiden.

Helsingfors den 26 november 2020

RP 233/2020 rd

Statsminister

Sanna Marin

Justitieminister Anna-Maja Henriksson

Lag

om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i konkurslagen (120/2004) 2 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag
664/2019, som följer:

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

Lydelse som ändras

3 §

Presumption om insolvens

En gäldenär skall anses vara insolvent om han uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

Om inte annat visas, skall en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när

- 1) gäldenären har ställt in sina betalningar,
- 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller
- 3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringsskyldig för sin rörelse eller sin yrkesutövning och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

En gäldenär kan försättas i konkurs med stöd av 2 mom. 3 punkten endast om borgenären ansöker om detta inom tre månader efter att den tidsfrist som nämns i punkten har gått ut och skulden ännu är obetald. Borgenären skall delge gäldenären den betalningsuppmaning som avses i punkten bevisligen eller, om

Föreslagen lydelse

3 §

Presumption om insolvens

En gäldenär ska anses vara insolvent om gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

Om inte annat visas, ska en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när

- 1) gäldenären har ställt in sina betalningar,
- 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller
- 3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringsskyldig för sin rörelse eller sin yrkesutövning och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran *inom 30 dagar* efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

En gäldenär kan försättas i konkurs med stöd av 2 mom. 3 punkten endast om borgenären ansöker om detta inom tre månader efter att den tidsfrist som nämns i punkten har gått ut och skulden ännu är obetald. Borgenären ska delge gäldenären den betalningsuppmaning som avses i punkten bevisligen eller, om

Lydelse som ändras

det finns förutsättningar enligt 11 kap. 7 § rättegångsbalken, med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i nämnda paragraf. I betalningsuppmaningen skall fordrans grund och belopp anges. Dessutom skall gäldenären i betalningsuppmaningen upplysas om att borgenären kan yrka att gäldenären försätts i konkurs om skulden inte betalas inom föreskriven tid efter att gäldenären har fått betalningsuppmaningen.

Föreslagen lydelse

det finns förutsättningar enligt 11 kap. 7 § rättegångsbalken, med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i nämnda paragraf. I betalningsuppmaningen ska fordrans grund och belopp anges. Dessutom ska gäldenären i betalningsuppmaningen upplysas om att borgenären kan yrka att gäldenären försätts i konkurs om skulden inte betalas inom föreskriven tid efter att gäldenären har fått betalningsuppmaningen.

Denna lag träder i kraft den 2021 och gäller till och med den 30 september 2021.

På konkursansökningar som blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas den lag som gällde vid den tidpunkt då ansökan blev anhängig. På ansökningar som blivit anhängiga under denna lags giltighetstid och som fortfarande är anhängiga när giltighetstiden går ut tillämpas denna lag också efter utgången av giltighetstiden.
